

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

8 marca 2024 roku
Piątek – godz. 19:00

GRANDIOSO Piotr Anderszewski | Sinfonia Varsovia

Sinfonia Varsovia

Piotr Anderszewski fortepian, dyrygent
Jakub Haufa koncertmistrz, prowadzenie od pulpitu

Program:

JOSEPH HAYDN

Koncert fortepianowy D-dur Hob. XVIII:11 [18']

- Vivace
- Un poco adagio
- Rondo all'ungarese. Allegro assai

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Symfonia nr 35 D-dur „Haffnerowska” KV 385 [28']

- Allegro con spirito
- Andante
- Menuetto
- Presto

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN

Koncert fortepianowy nr 1 C-dur op. 15 [37']

- Allegro con brio
- Largo
- Rondo. Allegro

PIOTR ANDERSZEWSKI

Jeden z najwybitniejszych pianistów swego pokolenia. Regularnie występuje w najważniejszych salach koncertowych świata, współpracuje z najwybitniejszymi orkiestrami – są wśród nich m.in. Filharmonicy Berlińscy, Królewska Orkiestra Concertgebouw i Londyńska Orkiestra Symfoniczna. Wiele jego nagrań spotkało się z bardzo pozytywną reakcją – można tu wymienić m.in. „Wariacje na temat Diabellego” Beethovena (Choc du Monde de la Musique), Partity I, III i VI Bacha (nominacja do nagrody Grammy), album z solowymi utworami Schumanna (nagroda BBC Music Magazine w 2012 roku i tytuł „Nagranie roku”), Suitę angielskie I, III i V Bacha (Gramophone Award dla najlepszego albumu instrumentalnego w 2015 roku), solowy album „Fantaisies” z utworami Mozarta i Schumanna, koncerty fortepianowe Mozarta (XXV i XXVII) zarejestrowane z Chamber Orchestra of Europe. Jego interpretacja II tomu „Das wohltemperierte Klavier” Bacha otrzymała w 2021 roku Gramophone Classical Music Award.

Doceniany za intensywność i oryginalność swych interpretacji, Piotr Anderszewski jest laureatem wielu prestiżowych nagród, w tym prestiżowej Gilmore Award, która jest przyznawana co cztery lata pianiście o wyjątkowym talencie. Dla telewizji ARTE reżyser Bruno Monsaingeon nakręcił o nim filmy dokumentalne. Dwa z nich nagrodzono: pierwszy (z 2001 roku) rzuca światło na szczególnie związek wirtuoza z „Wariacjami na temat Diabellego”, drugi zaś („Piotr Anderszewski. Podróżujący fortepian”, 2008), jest portretem artysty i zawiera jego prześledzenia na temat muzyki, działalności koncertowej oraz jego polsko-węgierskich korzeni. Trzeci film Monsaingeona („Piotr Anderszewski gra Schumanna”, 2010) powstał dla Telewizji Polskiej. W sezonie 2023/2024 pianista prezentuje swój nowy program recitalowy m.in. w Warszawie, Kolonii, Hamburgu, Londynie, Berlinie, Pradze, Sztokholmie, Amsterdamie, Genewie, Lizbonie, Paryżu, Tokio oraz na festiwalu Gilmore w Kalamazoo. Zagra koncerty m.in. z Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, Orchestra della Svizzera Italiana i NDR Elbphilharmonie Orchester; odbędzie również tournées z Sinfonią Varsovią i Israel Camerata.

SINFONIA VARSOVIA

Sinfonia Varsovia jest ambasadorką polskiej kultury muzycznej od początków swego istnienia. Orkiestra od 40 lat stale gości na zagranicznych i krajowych estradach. Jej zagraniczne podróże to tysiące spotkań z dyrygentami, kompozytorami, solistami – i z publicznością.

Zespół kontynuuje tradycję założonej w 1972 roku Polskiej Orkiestry Kameralnej Jerzego Maksymiuka, z której wyewoluował wskutek powiększenia jej składu. Impulsem do tej przemiany był przyjazd w 1984 roku legendarnego skrzypka Yehudiego Menuhina, który niebawem – na zaproszenie dyrektorów Franciszka Wybrańczyka i Waldemara Dąbrowskiego – objął funkcję pierwszego gościnnego dyrygenta zespołu. „Praca z żadną inną orkiestrą nie dała mi tyle satysfakcji, co moja praca (w charakterze solisty i dyrygenta) z orkiestrą Sinfonia Varsovia” – wypowiadał się w wywiadach. Na przestrzeni lat Sinfonia Varsovia zagrała ponad 4000 koncertów, występując w najbardziej prestiżowych salach koncertowych świata pod batutą takich dyrygentów, jak Claudio Abbado, Emmanuel Krivine, Witold Lutosławski, Lorin Maazel, Jerzy Maksymiuk i Krzysztof Penderecki (który w latach 1997–2020 był dyrektorem muzycznym, a następnie artystycznym tego zespołu) i towarzysząc takim solistom, jak Piotr Anderszewski, Martha Argerich, Alfred Brendel, Maria João Pires, Nikolai Lugansky, Młcisław Rostropowicz, Gidon Kremer i Anne-Sophie Mutter.

Orkiestra nagrała ponad 300 płyt, m.in. dla wytwórni Decca, Deutsche Grammophon, Naxos, Sony i Warner. Zarejestrowany na nich repertuar obejmuje dzieła od XVIII wieku po współczesność. Szczególne miejsce w programach występów zespołu zajmuje muzyka polska – ma on na swoim koncie prawykonania dzieł m.in. Henryka Mikołaja Góreckiego, Krzysztofa Pendereckiego i Pawła Mykiety. Sinfonia Varsovia zainicjowała konkurs na projekt architektoniczny centrum muzyki z największą salą koncertową w Polsce – inwestycja jest realizowana dzięki wsparciu finansowemu władz Warszawy.

Od 2004 roku obowiązki dyrektora zespołu pełni Janusz Marynowski.

JAKUB HAUFA

Jest koncertmistrzem i kierownikiem grupy skrzypiec – w Sinfonii Varsovii gra od 2003 roku. Jako profesor doktor habilitowany prowadzi klasę skrzypiec oraz studiów orkiestrowych w Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Absolwent klas skrzypiec prof. Jadwigi Kaliszewskiej oraz dyrygentury symfoniczno-operowej dr. hab. José Marii Florência w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Laureat wielu konkursów skrzypcowych, zdobywca m.in. wyróżnienia w finale XII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (2001). Występował wielokrotnie (jako solista i kameralista) z takimi artystami, jak Krzysztof Penderecki, Jacek Kaspszyk, Jerzy Maksymiuk, Marc Minkowski, Nigel Kennedy, Radek Baborák, Stefan Dohr, Gary Hoffman, Radovan Vlatković, Albrecht Mayer, Daniel Hope, Ryszard Groblewski, François-Frédéric Guy, Gábor Boldoczki, Itamar Golan, Claudio Bohórquez, Ju-Young Baek i Hartmut Rohde.

Jako koncertmistrz i solista nagrywał m.in. dla Deutsche Grammophon (CD/DVD „Händel – New Seasons” z Albrechtem Mayerem) i EMI (DVD „Vivaldi – Live à La Citadelle” z Nigelem Kennedym); z Kennedym występował nadto wielokrotnie jako współsolista (z Polską Orkiestrą Kameralną oraz z członkami Berliner Philharmoniker). W 2016 roku jako solista uczestniczył w premierowym nagraniu wersji oryginalnej „Concerto doppio” na skrzypce, altówkę i orkiestrę Krzysztofa Pendereckiego pod batutą kompozytora (nominacja do nagrody Fryderyka 2018). Jako dyrygent miał okazję współpracować m.in. z wiolonczelistą Marcinem Zdunikiem i oboistą Ralphem van Daalem, prowadził zespoły Teatru Wielkiego w Poznaniu, Opery Wrocławskiej i Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu.

Jest laureatem Fryderyka 2022 (w kategorii „Muzyka koncertująca”) za dokonane wspólnie z Sinfonią Varsovią pod batutą Jerzego Maksymiuka nagranie Koncertu skrzypcowego Andrzeja Panufnika, które znalazło się na płycie „Maksymiuk – Perfectionist”.

GRANDIOSO

Piotr Anderszewski | Sinfonia Varsovia

W dorobku **Josepha Haydna** (1732–1809) proporcje między symfoniami a przeznaczonymi na rozmaite instrumenty koncertami (pisanymi głównie pomiędzy rokiem 1750 a 1770) przedstawiają się dla tych ostatnich niekorzystnie. Nie była to ulubiona forma wypowiedzi kompozytora, większość z nich (z wyjątkiem wczesnych utworów z solowym klawesynem bądź fortepianem) pisał na zamówienie lub dla członków prowadzonej przez siebie orkiestry. Poza tym wiedeńczycy (w przeciwieństwie do Włochów) najchętniej słuchali właśnie symfonii.

W wykazie dzieł Haydna znalazło się kilkanaście koncertów na instrument klawiszowy, aczkolwiek tylko kilka z tych utworów uznano za w pełni autentyczne. Spośród nich tylko trzy powstały w okresie pracy dla księcia Esterházy'ego – w tym bohater dzisiejszego wieczoru, **Koncert D-dur** (ok. 1782), niewątpliwie najlepszy, z wyrazistym i charakterystycznym materiałem tematycznym i doskonałym wyczuciem formy. Dzieło dojrzałego kompozytora, wykonane po raz pierwszy w Paryżu w roku 1784, odznacza się dramatycznymi kontrastami, ekspresyjną częścią wolną, a w finale pojawiają się aluzje do stylu węgierskiego (Rondo all'ungarese). Warto nadmienić, że wskazówki dynamiczne i ornamenty notowane są w partyturze wyjątkowo oszczędnie, muszą więc być – podobnie jak przewidziane w części pierwszej i drugiej kadencji – własną propozycją solisty. Ponieważ Haydn grał zarówno na klawesynie jak i na fortepianie, a drukowana partytura informuje, że partię solową można wykonywać na obu instrumentach, spór o to, jaka realizacja jest bardziej uprawniona, wypada uznać za dość jałowy. Orkiestra jest tu jeszcze niewielka: poza smyczkami Haydn wykorzystuje tylko pary obojów i rogów. (18')

Jak powiada Antonio Salieri w słynnej sztuce Petera Shaffera „Amadeusz”, kompozytorzy wieku oświecenia towarzyszyli swą muzyką wydarzeniom z życia zwykłych ludzi, uwieczniając ich swymi utworami. **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) napisał na zamówienie zaprzyjaźnionej z nim salzburskiej rodziny Haffnerów dwie serenady. Pierwszą z okazji ślubu córki dawnego burmistrza (1776), a drugą – sześć lat później – dla uczczenia nobilitacji jej brata. A ponieważ Mozart musiał szybko skomponować nową symfonię na potrzeby wiedeńskiego koncertu, na który ogłosił subskrypcję, zajęty instrumentowaniem „Urowadzenia z seraju” i przygotowaniami do własnego ślubu z Konstancją Weber, postanowił przerobić cztery spośród sześciu części drugiej serenady. W ten sposób powstała jego trzydziesta piąta **Symfonia D-dur KV 385**, zwana **Haffnerowską** (1783). Bylibyśmy niewątpliwie zdziwieni, jeśli nie zaszokowani, mogąc uczestniczyć we wspomnianym koncercie. Oto po trzeciej części symfonii wcale nie nastąpiła czwarta – ta zabrzmiała dopiero w finale, poprzedzona kilkoma ariami, dwoma koncertami fortepianowymi i fragmentami wcześniejszych serenad...

Część pierwszą, która zgodnie ze słowami Mozarta winna być zagrana z wielkim ogniem, stanowi ruchliwe Allegro, zasadniczo jednotematyczne, nawiązujące do stylu Josepha Haydna. Andante wyraża ponoć zachwyt Mozarta wielkim miastem Wiedniem (co ciekawe, dziś nadal zajmującym pierwsze miejsce w rankingu europejskich metropolii pod względem komfortu i przyjazności życia). Melodia wędruje tu pomiędzy instrumentami dętymi drewnianymi a smyczkami. Wdzięczny menuet z kolei powraca do klimatu dworskiego Salzburga – uwagę zwraca w nim intencjonalnie prosta harmonia i wyraziście kontrastujące środkowe trio. Z kolei finał (Presto) wymaga od orkiestry niezwyklej precyzji i wirtuozerii – Mozart bowiem życzył sobie, by był on grany tak szybko, jak to tylko jest możliwe. Sporo tu niespodzianek pod względem dynamiki i skomplikowanej harmonii. Jeśli usłyszymy tu podobieństwo do uwertury z „Wesela Figara” czy jednej z arii „Urowadzenia z seraju” („Ha! Wie will ich triumphieren!”), wrażenie to będzie niewątpliwie prawdziwe.

Dodajmy, że kompozytor w częściach skrajnych dołączył do obsady parę klarnetów, które wciąż jeszcze były nowością w ówczesnej muzyce orkiestrowej. Klarnet zresztą stał się w Wiedniu jednym z ulubionych instrumentów Mozarta, blisko związanym z kulturą łoży wolnomularskiej. (28')

Zaledwie kilkanaście lat dzieli koncert Haydna od **I Koncertu fortepianowego C-dur** (1795) **Ludwiga van Beethovena** (1770–1827), ale jest to niemal cała epoka. Mistrz z Bonn miał świadomość, że stworzył dzieło niezwykle i progresywne, dużo bardziej nowoczesne niż wyraźnie jeszcze mozartowski II Koncert B-dur – wcześniej napisany, acz wykonany i opublikowany później (i dlatego opatrzony numerem drugim).

Wiedeńczycy nie słyszeli dotąd tak obszernego koncertu, z rozbudowaną orkiestrą, składającą się z fletu, par obojów, klarnetów, rogów, trąbek, kotłów i smyczków. A solista gra tu z takim rozmachem i potęgą brzmienia, na jakie sam Mozart nigdy by się nie poważył. Na premierowym koncercie 18 grudnia 1795 roku głównymi pozycjami były trzy londyńskie symfonie Haydna – nowy język muzyczny Beethovena stanowił względem nich wyrazisty kontrast. Na ile dzieło zostało poprawione przed publikacją sześć lat później, tego nie wiemy.

Z trzech solowych kadencji, które napisał kompozytor, wykonawcy wybierają zwykle tę najbardziej rozbudowaną i wielce fantazyjną, w której wcześniejszy materiał muzyczny nie tylko powraca, lecz nadto zostaje przekształcony w wyraźnie eksperymentalny sposób. (37')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

15.03.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
WAGNER | KARŁOWICZ

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Anna Maria Staśkiewicz skrzypce
Antoni Wit dyrygent

Program:
R. WAGNER – Uwertura do opery „Rienzi”
M. KARŁOWICZ – Koncert skrzypcowy A-dur op. 8
L. JANÁČEK – Sinfonietta

22.03.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
SMETANA | BARTÓK | TANSMAN

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Ignacy Lisiecki fortepian
Stefan Asbury dyrygent

Program:
B. SMETANA – Poemat symfoniczny „Wyszehrad” z cyklu „Moja ojczyzna”
A. TANSMAN – Koncert fortepianowy nr 2
B. BARTÓK – Koncert na orkiestrę

8. März 2024
Freitag – 19:00 Uhr

GRANDIOSO Piotr Anderszewski | Sinfonia Varsovia

Sinfonia Varsovia

Piotr Anderszewski Klavier, Leitung
Jakub Haufa Konzertmeister

Programm:

JOSEPH HAYDN

Klavierkonzert D-Dur Hob. XVIII:11 [18']

- Vivace
- Un poco adagio
- Rondo all'ungarese. Allegro assai

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Sinfonie Nr. 35 D-Dur „Haffner“ KV 385 [28']

- Allegro con spirito
- Andante
- Menuetto
- Presto

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN

Klavierkonzert Nr. 1 C-Dur op. 15 [37']

- Allegro con brio
- Largo
- Rondo. Allegro

PIOTR ANDERSZEWSKI

Er gehört zu den prominentesten Pianisten seiner Generation und ist in allen großen Konzertsälen dieser Welt regelmäßig zu Gast, dabei konzertiert er u.a. mit den Berliner Philharmonikern, dem Royal Concertgebouw Orchestra und dem London Symphony Orchestra. Viele seiner Aufnahmen Einspielungen fanden ein sehr positives Echo: Beethovens Diabelli-Variationen (Choc du Monde de la Musique); Bachs Partiten 1, 3 und 6 (Nominierung für den Grammy Award), Schumanns Klavierwerke (2012 zwei BBC Music Magazine Awards, darunter als Einspielung des Jahres) Bachs Englische Suiten 1, 3 und 5 (2015 Gramophone Award als bestes Instrumental-Album), das Album „Fantaisies“ mit Werken von Mozart und Schumann, Mozarts Klavierkonzerte Nr. 25 und 27 mit dem Chamber Orchestra of Europe u.a. 2021 wurde seine Interpretation des „Wohltemperierten Klaviers“ (2. Buch) von Bach mit dem Gramophone Classical Music Award ausgezeichnet.

Im Laufe seiner Karriere wurde er mit mehreren renommierten Auszeichnungen geehrt, zu denen auch der prestigeträchtige Gilmore Award zählt, der alle vier Jahre einem Pianisten von außergewöhnlichem Talent verliehen wird. Der Regisseur Bruno Monsaingeon drehte für ARTE zwei preisgekrönte Dokumentarfilme über ihn. Der erste (von 2001) beleuchtet die besondere Beziehung des Virtuosen zu den „Diabelli-Variationen“, während der zweite („Piotr Anderszewski, Reisender ohne Ruhe“, 2008) ein Künstlerporträt ist und Anderszewskis Gedanken über die Tonkunst, die Konzerttätigkeit und seine polnisch-ungarischen Wurzeln wiedergibt. Ein dritter Dokumentarfilm von Monsaingeon „Anderszewski spielt Schumann“ wurde 2010 für das polnische Fernsehen gedreht. In der Saison 2023/2024 präsentiert der Pianist sein neues Rezitalprogramm u.a. in Warschau, Köln, Hamburg, London, Berlin, Prag, Stockholm, Amsterdam, Genf, Lissabon, Paris, Tokio sowie beim Gilmore Festival in Kalamazoo. Zudem freut er sich auf Konzerte mit u.a. dem Tonhalle-Orchester Zürich, dem Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, dem Orchestra della Svizzera Italiana und dem NDR Elbphilharmonie Orchester sowie Play-Lead Projekte mit der Sinfonia Varsovia und der Israel Camerata, mit denen er auf Tour geht.

SINFONIA VARSOVIA

Das Orchester Sinfonia Varsovia ist Botschafter der polnischen Musikkultur. Seit 40 Jahren ist das Orchester regelmäßig im In- und Ausland zu erleben, seine Auslandstourneen sind faszinierende Begegnungen mit Dirigenten, Komponisten, Solisten – und natürlich mit dem Publikum. Aufbauend auf dem 1972 entstandenen und international anerkannten Polnischen Kammerorchester von Jerzy Maksymiuk, das in den siebziger Jahren die Festivals und Musikzentren der Welt erobert hat, wurde 1984 durch Hinzuziehung von hervorragenden jungen Bläsersolisten das Orchester Sinfonia Varsovia gegründet. Kurz darauf übernahm der legendäre Violinist Yehudi Menuhin auf Einladung der Leiter Franciszek Wybrańczyk und Waldemar Dąbrowski als erster Gastdirigent die Leitung des Ensembles. „Die Arbeit mit keinem anderen Orchester hat mir so viel Freude bereitet wie die Arbeit (als Solist und Dirigent) mit der Sinfonia Varsovia“, hob er in Interviews hervor.

Im Laufe der Jahre gab die Sinfonia Varsovia mehr als 4000 Konzerte und trat in den renommiertesten Konzertsälen der Welt unter der Leitung von Dirigenten wie Claudio Abbado, Emmanuel Krivine, Witold Lutosławski, Lorin Maazel, Jerzy Maksymiuk und Krzysztof Penderecki auf (der von 1997 bis 2020 zuerst Musikdirektor und dann künstlerischer Leiter des Ensembles war) und begleitete Solisten wie Piotr Anderszewski, Martha Argerich, Alfred Brendel, Maria João Pires, Nikolai Lugansky, Mstislav Rostropovich, Gidon Kremer und Anne-Sophie Mutter. Das Orchester nahm über 300 Alben auf (u.a. für die Labels Decca, Deutsche Grammophon, Naxos, Sony und Warner). Das Repertoire umfasst Werke vom 18. Jahrhundert bis zur Gegenwart. Die polnische Musik nimmt einen besonderen Platz in den Programmen des Ensembles ein – es brachte u.a. Werke von Henryk Mikołaj Górecki, Krzysztof Penderecki und Paweł Mykietyn zur Uraufführung. Die Sinfonia Varsovia initiierte einen Wettbewerb für die architektonische Gestaltung eines Musikzentrums mit dem größten Konzertsaal Polens – die Investition wird dank der finanziellen Unterstützung der Warschauer Behörden realisiert.

Seit 2004 ist Janusz Marynowski Direktor des Orchesters.

JAKUB HAUFA

Er ist Konzertmeister und Stimmführer der Violingruppe – seit 2003 ist der Mitglied der Sinfonia Varsovia. Derzeit doziert er (Fach Violinspiel und Orchesterstudium) an der Musikakademie Posen und an der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität Warschau.

Sein Musikstudium absolvierte er an der Musikakademie Posen (Violinspiel studierte er bei Jadwiga Kaliszewska, Orchester- und Operndirigieren bei José Maria Florêncio). Er erhielt Preise bei zahlreichen Wettbewerben, u.a. eine Auszeichnung beim 12. Internationalen Henryk-Wieniawski-Violinwettbewerb in Posen (2001). Als Solist und Kammermusiker ist er mit Künstlern wie Krzysztof Penderecki, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk, Marc Minkowski, Nigel Kennedy, Radek Baborák, Stefan Dohr, Gary Hoffman, Radovan Vlatković, Albrecht Mayer, Daniel Hope, Ryszard Groblewski, François-Frédéric Guy, Gábor Boldoczki, Itamar Golan, Claudio Bohórquez, Ju-Young Baek und Hartmut Rohde aufgetreten.

Als Konzertmeister und Solist nahm er Musik u.a. für die Labels Deutsche Grammophon (CD/DVD „Händel – New Seasons“ mit Albrecht Mayer) und EMI (DVD „Vivaldi – Live à La Citadelle“ mit Nigel Kennedy) auf; überdies trat er mit Kennedy mehrfach als Mitsolist auf (mit dem Polnischen Kammerorchester und mit Mitgliedern der Berliner Philharmoniker). 2016 beteiligte er sich als Solist an der Ersteinpielung der Originalfassung von Krzysztof Pendereckis „Concerto doppio“ für Violine, Viola und Orchester unter der Leitung des Komponisten (Nominierung für den Fryderyk-Preis 2018). Als Dirigent arbeitete er u.a. mit dem Cellisten Marcin Zdunik und dem Oboisten Ralph van Daal zusammen und leitete Ensembles des Großen Theaters in Posen, der Breslauer Oper und der Philharmonie in Wałbrzych.

Im Jahre 2022 erhielt er den Fryderyk-Preis (in der Kategorie „Konzertante Musik“) für die Einspielung des Violinkonzerts von Andrzej Panufnik mit der Sinfonia Varsovia unter der Leitung von Jerzy Maksymiuk (CD „Maksymiuk – Perfectionist“).

GRANDIOSO

Piotr Anderszewski | Sinfonia Varsovia

Im Oeuvre **Joseph Haydns** (1732–1809) fällt das Verhältnis zwischen der Anzahl der Sinfonien und der Anzahl der (hauptsächlich zwischen 1750 und 1770 entstandenen) Konzerte für verschiedene Instrumente ungünstig für die Letzteren aus – diese Gattung zog der Komponist nicht vor, die meisten konzertanten Werke (mit Ausnahme der frühen Stücke mit Soloklavier oder -cembalo) wurden im Auftrag oder für Mitglieder des von ihm geleiteten Orchesters geschrieben. Außerdem bevorzugten die Wiener (im Gegensatz zu den Italienern) Sinfonien.

Die Liste von Haydns Werken umfasst fast ein Dutzend Konzerte für Tasteninstrumente, obwohl nur wenige dieser Werke als absolut authentisch anerkannt sind. Von diesen wurden nur drei für den Fürsten von Esterházy geschrieben – darunter das heute Abend präsentierte **Konzert D-Dur** (um 1782), zweifellos seine beste Komposition dieser Art, deren ausdrucksstarkes und unverwechselbares thematisches Material sowie hervorragender Sinn für Form leicht zu bemerken sind. Dieses reife Werk, das 1784 in Paris uraufgeführt wurde, zeichnet sich durch dramatische Kontraste, expressive Phrasen im langsamen Satz und Reminiszenzen an den ungarischen Stil (Rondo all'ungarese) im Finale aus. Es ist erwähnenswert, dass die dynamischen Angaben und Verzierungen in der Partitur äußerst sparsam notiert sind, der Solist hat also seine eigene Lösung vorzuschlagen – dies gilt auch für die Kadenz im ersten und zweiten Satz. Da Haydn sowohl auf dem Cembalo als auch auf dem Klavier gespielt hat und die gedruckte Partitur darauf hinweist, dass man das Konzert auf beiden Instrumenten aufführen kann, muss der Streit darüber, welche Ausführung angemessener ist, als irrelevant betrachtet werden. Das begleitende Ensemble ist hier noch klein – außer den Streichern verwendet Haydn nur Oboen- und Hörnerpaare. (18')

Wie Antonio Salieri in Peter Shaffers berühmtem Schauspiel „Amadeus“ sagt, begleiteten die Komponisten des Aufklärungszeitalters mit ihrer Musik verschiedene Ereignisse im Leben einfacher Leute, um diese „ewig zu machen“. Mozart schrieb auf Wunsch der mit ihm befreundeten Salzburger Familie Haffner zwei Serenaden. Die erste schuf er 1776 zur Hochzeit der Tochter des ehemaligen Bürgermeisters, die sechs Jahre später entstandene zweite – anlässlich der Veredelung ihres Bruders. Weil Mozart für ein Konzert in Wien schnell eine neue Sinfonie komponieren musste (zu dieser Zeit instrumentierte er „Die Entführung aus dem Serail“ und bereitete sich auf die Vermählung mit Constanze Weber vor), beschloss er, vier der sechs Sätze der zweiten Serenade zu überarbeiten. Auf diese Weise entstand 1783 seine **Sinfonie Nr. 35 D-Dur „Haffner“ KV 385**. Wir wären zweifellos überrascht (wenn nicht schockiert) gewesen, wenn wir an diesem Konzert hätten teilnehmen können. Nach dem dritten Satz der Sinfonie erklangen nämlich mehrere Arien, zwei Klavierkonzerte und Auszüge aus früher geschriebenen Serenaden – erst dann tauchte der vierte Satz auf...

Der erste Satz, der nach Mozarts Worten mit großem Impetus aufgeführt werden muss, ist ein lebhaftes Allegro, das im Wesentlichen monothematisch bleibt und an Joseph Haydns Stil erinnert. Der zweite Satz (Andante) sollte Mozarts Bewunderung für die österreichische Metropole zum Ausdruck bringen (interessanterweise belegt Wien auch heute noch den ersten Platz im Ranking der europäischen Städte in Bezug auf Komfort und Sicherheit). Die Melodie wandert hier zwischen Holzbläsern und Streichern. Das graziöse Menuett spiegelt die Atmosphäre des Salzburger Hofes wider. Das Finale (Presto) verlangt vom gesamten Orchesterensemble außerordentliche Präzision und Virtuosität – Mozart wünschte sich angeblich, dass es so schnell wie möglich gespielt wird. Die Musik überrascht mit unerwarteten Änderungen und ziemlich komplizierter Harmonik. Wenn jemand irgendeine Ähnlichkeit zur Ouvertüre zu „Figaros Hochzeit“ oder einer der Arien aus „Entführung aus dem Serail“ („Ha! Wie will ich triumphieren!“) bemerkt, wird dieser Eindruck zweifellos zutreffend sein.

Erwähnenswert ist, dass der Komponist dem Ensemble in den Ecksätzen zwei Klarinetten hinzugefügt hat, die damals als Novum in der Orchestermusik galten. Die Klarinette, eng verbunden mit der Kultur der Freimaurer, war in Wien eines von Mozarts Lieblingsinstrumenten. (28')

Lediglich ein Dutzend Jahre trennen das heute präsentierte Konzert Joseph Haydns vom **Klavierkonzert Nr. 1 C-Dur** (1795) **Ludwig van Beethovens** (1770–1827), aber dieser kurze Zeitraum scheint fast eine ganze Epoche zu sein. Der Bonner Meister war sich bewusst, dass er ein ungewöhnliches und fortschrittliches Werk geschaffen hatte – diese Musik war viel moderner als das eindeutig noch an Mozarts Stil anknüpfende Konzert Nr. 2 B-Dur, das zwar schon früher geschrieben, aber erst später aufgeführt und veröffentlicht wurde (und daher ist es als Zweites Konzert bekannt).

Das Wiener Publikum hat ein Solokonzert mit einem so aufwendig besetzten Ensemble noch nie gehört; das Orchester besteht aus einer Flöte, je zwei Oboen, Klarinetten, Hörnern, Trompeten, Pauken und Streichern. Der Solist spielt hier mit Elan und Kraft, die Mozart selbst nie gewagt hätte. Beim Uraufführungskonzert am 18. Dezember 1795 standen Haydns drei Londoner Sinfonien im Mittelpunkt – Beethovens neue Musiksprache bildete einen grellen Kontrast. Inwieweit das Werk vor der Veröffentlichung sechs Jahre später überarbeitet wurde, wissen wir nicht.

Von den drei Solokadenzen, die der Komponist geschrieben hat, wählen die Interpreten in der Regel die längste und phantasievollste, in der das frühere musikalische Material nicht nur wiederkehrt, sondern auch auf ausgesprochen experimentelle Weise umgestaltet wird. (37')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Wir laden Sie zu unseren Konzerten ein:

15.03.
Fr, 19.00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **WAGNER | KARŁOWICZ**

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Anna Maria Staśkiewicz Violine
Antoni Wit Leitung

Programm:
R. WAGNER – Ouvertüre zur Oper „Rienzi“
M. KARŁOWICZ – Violinkonzert A-Dur op. 8
L. JANÁČEK – Sinfonietta

22.03.
Fr, 19.00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **SMETANA | BARTÓK | TANSMAN**

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Ignacy Lisiecki Klavier
Stefan Asbury Leitung

Programm:
B. SMETANA – Tondichtung „Vyšehrad“ aus dem Zyklus „Mein Vaterland“
A. TANSMAN – Klavierkonzert Nr. 2
B. BARTÓK – Konzert für Orchester

ORKIESTRA SINFONIA VARSOVIA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / IM HEUTIGEN KONZERT:

DYREKTOR
Janusz Marynowski

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Jakub Haufa

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Artur Gadzała
Anna Gotartowska
Łukasz Turcza
Edyta Czyżewska
Krzysztof Oczko
Katarzyna Gilewska-
-Zagrodzińska
Agnieszka Zdebska
Magdalena Krzyżanowska
Karolina Gutowska

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Kamil Staniczek
Sławomira Wilga
Krystyna Walkiewicz-
-Rzeczycka
Bogusław Powichrowski
Artur Konowalik inspektor,
koordynator pracy artystycznej
Ewelina Misztal
Olivia Bujnowicz-Wadowska
Paulina Kusa

ALTÓWKA / BRATSCH
Tomasz Rosiński
Grzegorz Stachurski
Mateusz Doniec
Janusz Bieżyński
Małgorzata Szczepańska
Dariusz Kisieliński

WIOLONCZELA /
VIOLONCELLO
Marcel Markowski
Katarzyna Drzewiecka-
-Szlachcikowska
Krystyna Wiśniewska muzyk
solista
Piotr Krzemionka
Kamil Mysiński

KONTRABAS / KONTRABASS
Michał Sobuś
Marek Bogacz
Mateusz Wadowski

FLET / FLÖTE
Andrzej Krzyżanowski
Hanna Turonek

OBÓJ / OBOE
Arkadiusz Krupa
Adam Szlęzak

KLARNET / KLARINETTE
Radosław Soroka
Aleksander Romański

FAGOT / FAGOTT
Piotr Kamiński
Wiesław Wołoszynek

WALTORNIA / HORN
Paweł Piętko
Roman Sykta

TRĄBKA / TROMPETE
Jakub Waszczeniuk
Jan Harasimowicz

KOTŁY / PAUKEN
Karol Krasieński

STROICIEL FORTEPIANU /
KLAVIERSTIMMER
Paweł Kwiatkowski

POZNAJMY SIĘ

Zapraszamy Państwa do udziału w anonimowym badaniu publiczności Filharmonii. Mamy świadomość, że nasi odbiorcy zmieniają się i wzrastają wraz z instytucją. Wiedza i zrozumienie potrzeb Melomanów są dla nas kluczowe, by proponowane przez nas programy i działania były dla wszystkich satysfakcjonujące. Stąd potrzeba bliższego poznania Państwa oczekiwań i poziomu zadowolenia. Wasza opinia pomoże nam ulepszyć wydarzenia Filharmonii. Wystarczy wypełnić prostą ankietę i wrzucić ją do urn dostępnych w holu, foyer sali symfonicznej i balkonu Filharmonii. Dziękujemy

LERNEN WIR UNS KENNEN!

Wir möchten Sie einladen, an einer anonymen Befragung des Philharmonie-Publikums teilzunehmen. Unser Publikum – dies sind wir uns bewusst – verändert sich und entwickelt sich stets mit der Institution weiter. Die Bedürfnisse der Zuhörerschaft zu kennen und zu verstehen, ist für uns von zentraler Bedeutung: Wir möchten, dass die von uns angebotenen Programme und Aktivitäten für alle zufriedenstellend sind. Deshalb ist es für uns wichtig zu wissen, wie zufrieden Sie mit uns sind und was Sie von uns erwarten. Ihre Meinungen werden uns helfen, die Veranstaltungen in der Philharmonie zu verbessern. Füllen Sie bitte unseren Fragebogen aus und werfen Sie ihn in eine der Urnen, die sich im Foyer, im Saal und auf dem Balkon der Philharmonie befinden. Vielen Dank!

Filharmonia
Im. M. Karłowicza
w Szczecinie

Filharmonia
Im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

FILHARMONIA
SZCZECIN

Poznaj historię Filharmonii i jej Orkiestry na:
70.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Jazzowe brzmienia, filmowe emocje!

PAWEŁ TOMASZEWSKI C O I N C I D E N C E

Płyta z nominacją do nagrody **Fryderyk 2024**
w kategorii album roku – jazz!
Paweł Tomaszewski nominowany
w kategorii artysta roku – jazz.
Czekamy na wyniki!

GALERIA POZIOM 4

KOSMOGONIA

Ten swoisty artystyczny dyptyk składa się z fotografii autorstwa **Janusza Marynowskiego i Tamary Pieńko**, które współtworzą czarno-biały obraz pozornie osobnych, a jednak niezwykle spójnych i uzupełniających się światów. Stanowią nacechowaną emocjami artystyczną dokumentację muzyczno-ogrodowej partytury „napisanej” przez Pendereckiego. Projekt powstał z okazji 90. urodzin Maestra.

Komponowanie ogrodu ma dla mnie wiele wspólnego z komponowaniem utworu muzycznego. I tu, i tam liczy się konstruktywistyczna wyobraźnia, umiejętność myślenia całością. [Krzysztof Penderecki]

Fotografie Janusza Marynowskiego powstawały na przestrzeni trzydziestu lat wspólnej pracy z Krzysztofem Pendereckim i pokazują artystę uchwyconego przez obiektyw niejako „na zapleczu” świata muzyki – w garderobie tuż przed koncertem lub zaraz po nim, na próbach, w chwilach zamyślenia i skupienia, w troskliwej interakcji z żoną Elżbietą.

Z kolei Tamara Pieńko przez kilka miesięcy eksplorowała i fotografowała arkadyjską przestrzeń, którą Krzysztof Penderecki stworzył i z której czerpał moc zarówno w życiu artystycznym, jak i prywatnym – ogród w Lusławicach. Zdjęcia powstały już po śmierci kompozytora i stanowią osobistą próbę odczytania wielowymiarowych przekazów, które po sobie pozostawił.

Wystawa będzie dostępna do 7 kwietnia 2024 roku w dniach otwarcia galerii: soboty i niedziele w godzinach 12.00–16.00 (ostatnie wejście 15.30).

Bilet w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii: filharmonia.szczecin.pl.

Dla publiczności galeria jest dostępna pół godziny przed koncertem, w jego przerwie i po nim (wstęp z ważnym biletem na dane wydarzenie).

GALERIA PRZY CERKWI

NEIGHBOURS – TWÓRCY Z EUROPY DLA UKRAINY

W drugą rocznicę wybuchu wojny pragniemy zaprosić Państwa na wydarzenie, które ukazuje reakcję artystów na ogromną krzywdę, jaką Rosja wyrządza Ukrainie. Wydarzenie połączone jest z promocją albumu **Neighbours**, a cały dochód ze sprzedaży albumów przekazany zostanie Fundacji UNaweza Martyny Wojciechowskiej na pomoc ukraińskim dzieciom ewakuowanym z domów dziecka i dzieciom z rodzin zastępczych.

Drukarnia Drukomat i ilustrator Patryk Hardziej zrzeszyli ponad setkę artystek i artystów z Polski, Ukrainy, Słowacji, Węgier, Rumunii, Mołdawii i Białorusi, by stworzyć międzynarodowy, charytatywny projekt w postaci albumów i posterów. Międzynarodowe środowisko artystyczne jednoczy siły za pomocą swojego talentu i warsztatu, jednym głosem krzycząc **NIE!** wobec rosyjskiej inwazji na Ukrainę.

*Stworzyliśmy projekt **Neighbours**, bo świat artystyczny nie jest obojętny na wojenne zbrodnie Rosji za naszą wschodnią granicą. Neighbours to my i nasz znak empatii, tożsamy z wartościami życia w bezkrwawej bliskości* – mówi Magda Rejman z drukomat.pl, inicjatorka międzynarodowego projektu, współtwórczyni m.in. Festiwalu Druku Nacisk.

Ilustracje i projekty graficzne, które wypełnią album, są wydane w dwóch wersjach: wersji kolekcjonerskiej oraz w wersji standard – w obu przypadkach ze szczególną dbałością o jakość druku i introligatorskie detale. Albumy i plakaty są dostępne w sprzedaży online:

- wersja kolekcjonerska: neighboursart.pl/produkt/album-kolekcjonerski/
- wersja standardowa: neighboursart.pl/produkt/album-standard/
- plakaty: neighboursart.pl/plakaty/

Wystawa będzie dostępna do 24 marca 2024, a podczas jej trwania w sklepie Filharmonii będzie można kupić album.

Mecenas Roku 2024

Patron Sezonu Jubileuszowego 2023/2024

BMW
Bońkowsky

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii